

BILAG B1

Iben Tybjerg Schacke-Barfoed: “Det europæiske højre gik frem, men fik ikke magten – fremtiden bliver mindre grøn”.

Børsen. 12.6.2024. Uddrag.

Iben Tybjerg Schacke-Barfoed er analytiker og kommunikationschef i Tænk tanken Europa.

Ved europaparlamentsvalget søndag den 9. juni er den store historie i Danmark, at SF blev det største parti og kunne sende tre mandater til den grønne gruppe i Europa-Parlamentet. På europæisk plan gik de grønne dog kraftigt tilbage, så det danske valgresultat lå her langt fra resten af EU. En observation er derfor, at europaparlamentsvalget stadig er 27 nationale valg snarere end et europæisk valg, og selvom der er kommet flere europæiske temaer ind i valgkampene – forsvar, migration, social sikkerhed og grøn omstilling – er valgene og deres konsekvenser i høj grad nationale.

En anden observation er, at den højere stemmeprocent fra 2019, der kom efter et konstant fald i valgdeltagelsen siden 1979, ikke er en enlig svale. Dermed blev der draget et lettelsens suk i Europa-Parlamentet, som havde frygtet en faldende valgdeltagelse og igen at skulle få skudt i skoene, at det ikke er repræsentativt for de europæiske borgere.

Endnu en observation er, at den kraftige højredrejning af Parlamentet, som europæiske medier op til valget havde haft deres opmærksomhed rettet mod, udeblev. Det yderste højre blev ganske vist styrket, men de nationale partier har ikke meget tilfælles, bl.a. på spørgsmål som krigen i Ukraine, og derfor vil de heller ikke i det nye parlament udgøre en samlet blok. Kristendemokraterne i EPP-gruppen gik frem, og den traditionelle midte – socialdemokrater, liberale og EPP – fik tilsammen et pænt stykke over det absolutte flertal på 361. Det betyder, at midten holdt. Når højredrejningen alligevel er værd at notere, er det fordi den særligt skete i de to store kernelande i EU-samarbejdet, Frankrig og Tyskland.